

Zesde buitenlandse vakantiereis van het banjo-orkest van Vlaamse Studenten

Tweede Zwitserland-toernee van 10 flink toegejuichte concerten

Het Banjo-orkest van Vlaamse Studenten: geslaagde Zwitserse concertreis

Het Banjo-orkest van Vlaamse Studenten, dit is de naam van het flinke ensemble van het St. Aloysiuskollege van Menen, heeft zijn fijne kunstzin, en de kunde van ons Vlaamse volk weer eens met groot succes buiten onze grenzen laten aanhoren. De zesde buitenlandse vakantiereis werd dit jaar 'n tweede Zwitserland-toernee nl. naar Wallis, alwaar in verscheidene steden tien concerten werden uitgevoerd.

Een klein middagconcert in het Centre Professionnel klonk tintelend in het enige bergkader, de zon schroeiende en hoewel een wervelwindje de muziekpartituur van twee contrabassen een 80-tal meter de hoogte injoeg speelden Jan en Claude feilloos verder. Hierop klom men met 'n Zwitserse car hoog in het prachtige Val d'Anniviers naar het kleine dorpje St. Jean met verblijf midden een stemmig kader in een groot huis van de bourgeoisie; volgde: een dag met grote repetitie en streek-verkenning en 's anderendaags nieuwe repetitie en interview door de Radio Suisse-Normande; als extra-gaabaar werden door de president en de verantwoordelijken van de bourgeoisie van St. Jean, alle muzikanten en hun dirigenten onthaald in de «cave» alwaar de «caviste» in een grote tinnen kan wijn uit de vaten tapte, en ieder muzikant kon aan dit heerlijk ceremonieel lekker deel nemen. 's Avonds ging te Grimentz, een enig mooi dorp, met houten huisjes in fijn snijwerk en bloemen voor het raam, een concert door; de h. Epiney van de Société de Développement sprak een welkomwoord en de muziek werd onthaald op geestdriftige toejuichingen: zowel instrumentale als zangnummers werden met gespannen aandacht beluisterd, terwijl na dit optreden een warm onthaal plaats had in de cave van de bourgeoisie van Grimentz: op een gelukkige suggestie van de dirigent werd hier benevens wijn, ook... een fris fruitsap geschonken en door de muzikanten met... klaardere geest gewaardeerd.

De reis ging verder naar Saaz-Fee waar men tegen de middag ter plaatse was, een cirkus op 1.800 meter hoogte gevormd door een half dozijn gletsjers met watervallen.

Tijdens het concert met overgrote belangstelling kondigde presentator Marc Decramer elk nummer zo vlót in vier talen aan dat zijn presentatie herhaaldelijk werd toegejuicht; op de Place de l'Eglise klonken de liederen van Marc Lerouge en Jan Develtere bijzonder goed en uit de toehoorders kwam zelfs een luisteraar speciaal felicitaties uitbrengen voor de prestatie van dit jeugdig orkest «Ik dirigeer zeven orkesten in Amsterdam, ik vind het fantastisch...»

Te Sierre werd 's avonds in de hovingen van het Hospitaal aldaar een concert aan de zieken aangeboden: zeer dankbaar en aangrijpend.

Te Champex, op het meer tussen de hoge bergen kregen de jeugdige muzikanten gelegenheid tot varen, zwemmen en wande-

len; toeristen geboeid door het uniform beloofden 's avonds naar Martigny te komen waar het op de Place principale mensen gulpte rondom de kiosk.

De dag daarop: opnieuw wokenloos en met stralende zon drie nieuwe concerten; over de radio werd speciaal de mis aangekondigd welke te Vissoie door het banjo-orkest werd opgeluisterd. De grote kerk liep bomvol, daar waar het repertoire stond uit iederen uitgevoerd te Rijsel: het «Missa sine nomine» van J.C. Michel, op klarinet vertolkt door Paul Vandenberghie en aan het orgel Johan Decramer en als danknummer «Chan' du pa in» gezongen door Marc. Na de mis volgde een aperitiefconcert in een lekkere zon.

Na nieuw gul onthaal door de h. Albert Florey van de Société de Développement ging het naar Leukerbad: een hooggelegen kuuroord waar warm-waterbronnen van 50 graden ontspringen; dit concert werd nog het allerbeste: in dit stemmig kader aanhoorden 1.500 aanwezigen in gewijde stilte het avondconcert gedurende anderhalf uur: iedereen overtrof zichzelf: de muzikanten, de zangers, eerste gitarist Marc Poot in zijn solonummer, de technikers Patrick en Hubert, de presentator Marc, en ook diegenen welke foto's en platen aan de sympatieke mensen aanboden. Na een bisnummer stormden de toeristen op de muzikanten los om handtekingen en, om uitleg; de directeur van het Office du Tourisme raakte maar niet uit zijn verbazing gelukwensend: ook hier gebeurde wat zich telken voordeed: vóór het concert waren de toehoorders onverschillige onbekenden; terwijl na het beluisteren en aanschouwen, allen als bekenden werden: vriendelijk en navragend kwamen ze dirigent, zangers en instrumentisten aanspreken... en velen bleven staan tot ze nauwvond de wegrijdende car zagen verdwijnen.

Het laatste concert ging door te St. Luc: genuanceerd bij de snaren, innige tonen van de rietsekte, felle akcenten bij de kopers en bij dit alles zangers welke zichzelf overtroffen; ook hier werd het afscheid minder zwaar door het Valais-plaatsje dat men zich kon aanschaffen. Terug te St. Jean op het stemmig samenzijn dankte kampeider Bernard Detavernier om de vlotte medewerking en de inzet van allen. De h. Etienne Gard, directeur van de Union Valaisame de tourisme uit Sion bood speciale gelukwensen aan. De dirigent nam er het woord en onderlijnde het werk van de voorbije dagen, de medewerking van de h. Raf Herman en van de h. G. Bauwens directeur J.K.Z. welke respectievelijk administratie en relations alsmede de organisatie der orkestreis stevig in elkaar staken... en de muzikanten konden hun gevoelens weergeven in de Duitse stroof van het «Valais»-plaatje: «Muss ich der kein abschied sagen, vielen dank fur diese Tage, möchte bleiben hier in Wallis land».

BANJO-ORKEST VAN MENEN GING VOOR DE ZESDE MAAL OP BUITENLANDSE VAKANTIEREIS

Het Banjo-orkest van Vlaamse studenten uit Menen, ensemble van het Sint-Aloysiuskollege, heeft zijn fijne kunstzin, en de kunde van ons Vlaamse volk weer eens met groot succes buiten onze grenzen laten horen. De zesde buitenlandse vakantiereis werd dit jaar een tweede Zwitserland-toernee nl. naar Wallis, waar in verscheidene steden tien concerten werden uitgevoerd.

Alles begon op de Markt te Menen: 40 muzikanten in keurig uniform, met valies en instrumenten, een grote autocar en een kleinere kamionette, en, tevens grote verwachtingen: immers, in 1966 had men in datzelfde Zwitserland een goed onthaal genoten.

De jonge muzikanten werden verwacht in Wallis, waar affiches en de Zwitserse Radio elke dag de concerten aankondigden.

Een klein middagconcert in het Centre Professionnel te Sion dat tintelend in het enige bergkader klonk, opende de Zwitserse reeks.

De daaropvolgende avond ging te Grimentz, een enig mooi dorp, met huisjes in fijn snijwerk en bloemen voor het raam, een concert door; de h. Epiney van de Société de Développement sprak een welkomstwoord en de muziek werd onthaald op geestdriftige toejuichingen: zowel instrumentale als zangnummers werden met gespannen aandacht beluisterd terwijl na dit optreden een warm onthaal plaatshad in de cave van de bourgeoisie van Grimentz. Op een gelukkige suggestie van de dirigent werd hier benevens wijn, ook... fris fruitsap geschonken en door de muzikanten met... klaardere geest gewaardeerd.

VLOTTE PREZENTATIE

De reis ging verder naar Saaz-Fe'e waar men tegen de middag ter plaatse was: in dit grote circus op 1800 meter hoogte gevormd door een half dozijn gletsjers met watervallen, kreeg men naast wandelingen en gelegenheid tot zwemmen ook contact met de h. P. Bumann, sekretaris van het Verkeersverein.

Tijdens het concert met overgrote belangstelling kondigde presentator Marc Decramer elk nummer zo vlot in vier talen aan, dat zijn presentatie herhaaldelijk werd toegejuicht; op de Place de l'Eglise klonken de liederen van Marc Lerouge en Jan Develtere biezonder goed en uit de toehoorders kwam zelfs een luisteraar speciaal felicitaties brengen voor de prestatie van dit jeugdig orkest «Ik dirigeer zeven orkesten te Amsterdam, ik vind het fantastisch...» zo klonk het.

De luisteraars konden een herinnering meedragen: een fotopagina en het «Valais-Wallis»-nummertje, speciaal voor de reis op de plaat gezet.

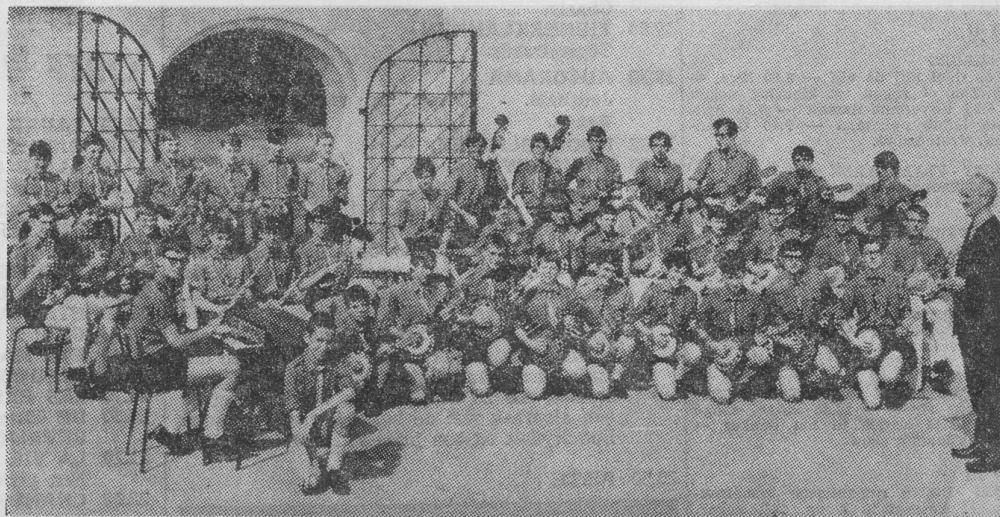
Na dit optreden, gevolgd door gezellig restaurant ging het naar Zinal met bergwandeling naar Petit Mountet tussen alpenbloemen:

hartelijk onthaal door de h. Cavanna en de 400 gasten bij het avondconcert in de feestzaal van de klub Méditerranée, terwijl de Radio Suisse-Romande een interview had uitgezonden en ook de muziek met ondermeer het gelegheden - «Valais»-nummer.

Te Sierre werd 's avonds in de hovingen van het Hospitaal een concert aan de zieken aangeboden:

zeer dankbaar en aangrijpend.

En zo is het verder gegaan: te Champex, te Vissoie waar een H. Mis werd opgeluisterd, Leukerbad waar 1500 entoesiaste Zwitsers en toeristen de Menense kollegestudenten toejuichten wjl te St-Luc met een schitterend concert afscheid werd genomen, en van Wallis en van de vakantie.

Het Banjo-orkest van Vlaamse studenten te Menen met zijn dirigent.

??? van 23/24 augustus 1969

12 JUIL 1969

LE BANJO-ORCHESTRE EST DE RETOUR!

SION. — La semaine dernière les premiers groupes de jeunes de la colonie belge (JKZ) sont arrivés dans le val d'Hérens et le val d'Anniviers.

Après une nuit rafraîchissante dans l'Auberge de Jeunesse de Sion, ils sont partis s'installer à Nax, aux Haudères, à Mission, à Ayer, à Mottec, à Pralong-Zinal, à Pinsec, à Mayoux, à St-Jean et à Grimontz.

L'année passée, la même organisation a amené trois chorales qui ont remporté un vif succès dans diverses stations du Valais.

Cette année s'annonce encore meilleure! En effet, le dimanche 13 juillet arrive le fameux « Banjo-Orchestre van Vlaamse Studenten » de Menin, Belgique.

C'est en 1966 que les jeunes musiciens se sont présentés pour la première fois en Suisse. A cette occasion notre reporter enthousiaste écrivait ces lignes sous le titre « Sous la magie flamande »: « Avec eux, nos hôtes flamands ont apporté une bouffée d'air maritime, leur idiome qu'en vain nous avons essayé de pénétrer. Nous les avons compris cependant, ce fut dans le langage musical de leur superbe orchestre, la virtuosité de leur interprétation. — Demain, ils s'en iront à nouveau vers leurs Flandres natales. Puissent les souvenirs de leurs vacances laisser germer la possibilité d'un au revoir! ».

Et les voilà de retour avec leurs

15 banjos, 3 guitares, 3 contrebasses, des orgues électriques, 1 batterie, 2 flûtes, 2 trompettes, 1 clarinette et 4 saxophones. Tous ces artistes et leurs deux solistes sont dirigés de la main de maître du dirigeant-compositeur l'abbé A. Bouckaert.

Après un jour de repos ils se produiront successivement aux endroits suivants :

- mardi 15 juillet
à Grimontz 20 h 30
- mercredi 16
à Saas-Fee 17 h 00
- jeudi 17
à Zinal (Club) 17 h 00
- samedi 19
à Martigny 20 h 15
- dimanche 20
à Vissoie (grand-messe) 9 h 30
(concert) 10 h 45
- à Leukerbad 17 h 00
- lundi 21
à Saint-Luc 20 h 00

La Radio suisse-romande vient interviewer les chefs de l'orchestre à leur arrivée à Sion.

Spécialement pour cette tournée, l'abbé Bouckaert a fait enregistrer un disque, intégralement consacré au Valais.

Certes, cette tournée marquera une apogée dans les annales de l'orchestre mais aussi une occasion unique pour nous Valaisans et nos nombreux touristes d'été.

Des stations ou hôtels intéressés qui penseraient à un éventuel engagement peuvent se mettre en contact avec la direction de la colonie belge à Nax (2 31 04) ou à Mission (6 85 67).

Un concert de classe par les étudiants flamands de Menen

Quelle aubaine pour les Sierrois qui ont eu le privilège d'entendre le concert donné vendredi à la soirée, sur la place de l'Hôtel de Ville.

Ce charmant groupe d'étudiants du collège de St-Louis à Menen, Belgique, séduit tout de suite les auditeurs, du plus jeune au plus âgé.

Eh oui ! leur directeur, l'abbé Alphonse Bouckaert, sait exploiter habilement le talent de ses jeunes musiciens. Même avec des airs de jazz, il n'en fait pas un groupe de «bruiteurs». Au contraire, si la musique suit le «dépouillement» voulu par M. Bouckaert, les jeunes musiciens gardent l'âme et la forme émotive des mélodies et des chants. Chaque registre conserve dans certains passages «son autonomie».

La part sensible des banjos, la tonalité des trompettes, saxos, flûtes, la sonorité du piano, des guitares et contrebasses sont toujours bien dosés. Dans chaque registre il y a des solistes doués. Parmi les 14 œuvres jouées : Apéritif, la lettre, Valais, Fleurs des prés, Ballade, lied van het brood Ole smokey et poème musical ont été fort prisés par le public. Les chanteurs Jan Develtère et Marc Lerouge ont conquis tant les filles que les garçons.

Merci Banjo-Orkest van Vlaamse Studenten, votre sérénade a fait plaisir à tous les Sierroises et Sierrois. Votre répertoire est de classe et plein de charme.

BV